

BREV I BIBELEN

Av Marit og Preben

Brev	Tid	Forfattar	Adressat
Romarbrevet	56-57. e. kr.	Paulus	Romarane
1. Korintarane	55 e. kr.	Paulus	Korintarane
2. Korintarane	56 e. kr.	Paulus	Korintarane
Galatarane	55 e. kr.	Paulus	Galatarane
Efesarane	ca. 61 e. kr.	Paulus	Efesarane
Filipparane	60/61 e. kr.	Paulus	Filipparane
Kolossarane	60-61 e. kr.	Paulus	Kolossarane
1. Tess.	51 e. kr.	Paulus	Tessalonikarane
2. Tess	52 e. kr.	Paulus	Tessalonikarane
1. Timoteus	63 e. kr.	Paulus	Timoteus
2. Timoteus	64 e. kr.	Paulus	Timoteus
Titus	63 e. kr.	Paulus	Titus
Filemon	61/62 e. kr.	Paulus	Filemon
Hebreatarane	70 e. kr.	Ukjent	Hebreatarane
Jakobs brev	eit av dei eldste breva.	Jakob	Ukjent
1. Peters brev	65 e. kr.	Peter	Menigheter
2. Peters brev	66 e. kr.	Peter	Kristne Hed./ jød
1. Johannes brev	85-90 e. kr.	Johannes	Ukjent
2. Johannes brev	E.Patmos	Johannes	Ukjent frue
3. Johannes brev	E.Patmos	Johannes	Enkelt person (ukj.)
Judas brev	Mellom Peter og Op.	Judas	Ukjent

Samandrag «Romarbrevet»

Paulus vart utvalgt til å forkynne Guds evangelium for dei kristne i Roma. Han helste dei slik (kap 1 v. 7) «Eg helsar dykk alle, som er elska av Gud, de heilage som er kalla av han. Nåde vere med dykk og fred frå Gud, vår Far og Herren Jesus Kristus!» Paulus ville gjerne vitne til folket i Roma. Folket i Roma kjende Gud, men satte ikkje Gud like høgt som han fortente. Dei brydde seg ikkje om å ha

kunnskap om Gud.

Paulus meinte at Gud ikkje var Gud berre for jødane, men også for alle andre folk.

Paulus sa at synda kom med Adam og døden kom med synda. Ein kunne ikkje få evig liv utan ved Jesus Kristus.
Alle som vart døypt, var døypt til døden hans også.

Paulus tok opp ein del om då Gud var i Israel...
Han gav dei gåver, han valde ut folket sitt. Det var ikkje Gud som gav avkall på folket sitt, det var dei sjølv som gav avkall på han.
Dei støyte han vekk.

Paulus meinte at for å vere ein kristen, måtte vi legge framfor Gud lekamen vår (kap 12).

(Kap 12 v 5) På samme måte er vi alle ein lekam i Kristus, men kvar for seg er vi lemer for kvarandre.

Paulus meinte at for å vere ein kristen, måtte ein elske sine medmenneske og Gud.

(kap 12 v 10) Elska kvarandre inderleg som sysken, og set dei andre høgare enn dykk sjølv.

Det står også at det vonde ikkje skulle vinne over deg, men at du skal vinne over det vonde (kap 12 v 21).

Planane Paulus hadde framover var :

At han skulle til Spania, men at han først skulle til Jerusalem der han skulle passe på at innsamlinga frå Akaia og Makedonia skulle vere i gode hender før han reiste til Spania.

8. Spørsmål til Romarbrevet

1. Kvifor sendte Paulus brev til dei kristne i Roma?
(Han ville at dei skulle høyre meir om Gud)

2. Kvifor vart Paulus utvalgt?
(Fordi han skulle bringe fram Guds ord!)

3. Kor viktig meiner Paulus at lova er?

(Veldig viktig!)

4. Kva meiner han om det neste liv?
(Det er mykje flottare enn det vi lever nå)

5. Kven tala han i trua til?
(Kristus)

6. Korleis var helsinga i innleiinga i Romarbrevet?
(Eg helsar dykk alle, som er elska av Gud, de heilage som er kalla av han. Nåde vere med dykk og fred frå Gud, vår far, og Herren Jesus Kristus!)

7. Meinte Paulus at Gud berre var for jødene, og kva meinte han med det?
(Nei, Han meinte at Gud ikkje berre skule bli forkynt til jødane, men til alle folkeslag.)

8. Kva meinte han om lekamen vår?
(At vi måtte legge fram lekamen vår viss vi skulle vere kristne!)

9. Kva seier han om kampen mot det vonde?
(Det står at det vonde ikkje skal vinne over oss, men at oss skal vinne over det vonde med det gode !)

10. Kor skulle Paulus først?
(Til Jerusalem)

Guds sønn har gjort meg fri

Guds sønn har gjort meg fri fra satans tyranni, fra synde stand, fra lovens bann, fra dødens skrekk og helvedbrann. Min Jesus lagde seg i mellom Gud og meg, seg under gav min synde straff til smerte, død og grav. Det var den kjærlighet til meg som er så ubegripelig. Så god i mot en ond fra topp til rot, hvem ingenting var til behag unntagen den forbudte smak, med munn og hånd, ja sjel og ånd i fiendens lenke bånd.

Nu er jeg Gud i vold tross slangen tusenfold!
La ham kunne stå og se meg gå med frihets purpurkledning på! Hvor gjør det godt i bryst å følge Jesu røst på sannhets sti alt ondt forbi, til himlens sorgenfri! La verden seg ei bille inn ennu engang få meg blind! Nei, nei, den vei til pølen går jeg ei! Nei, jeg er kjøpt for dyre til å prøve syndens lykkespill, den lokkemat og ser til himlen glad.

Mit hjerte i meg ler når jeg min grav beser, ei blomsterdal, ei fyrstesal så trygg en seng meg vise skal. Min død er ferjemann til livets faste land, Gud Sebaot, hans eget slott, ja, der er evig godt! Skjønt vinden her er titt imot og speker litt det kåte blod, all kur er sur for menneskets natur, den gjør dog lett som rå og hind det deruti forsøkte sinn, ja, korsets hegn er just det tegn til frihets rette egn.